

Da nu dertil kommer, at den af det færøiske Lagthing foreslaaede Jagtlov i det væsentlige slutter sig til den efter Forhandling med det islandske Althing udgivne Anordning af 20de Juni 1849 om Jagten i Island, hvor Forholdene tildeels ere lige, saa har Regjeringen antaget, at der er Grund til i det Hele at tage Lagthingets Indstilling tilfølgende ved at forelægge Rigsdagen en næsten ganske i Overeensstemmelse dermed affattet Jagtlov for Færøerne.

Bed derfor at henvise til det som Bilag medfølgende af Lagthinget affattede Lovforslag med tilføjede Motiver, skal man med Hensyn til de enkelte Paragrapher indskrænke sig til følgende Bemærkninger.

ad § 1.

Bed at fremsende Lagthingets Lovforslag har vel Amtmanden over Færøerne med Hensyn til denne Paragraph bemærket, at det ei synes rigtigt, at der til Gyldigheden af en Beslutning om Haugers Fredning for Skyden, fordres, at Bestdderne af Halvdelen af en Hauge, der vedtage en saadan Beslutning, til lige skulle udgjøre det halve Antal af dem, der have Eiendomsret eller Brugsret i Haugen. Det kan nemlig formodest den udstrakte Udskyning af Haugernes Marketal, let indtræffe, at den Halvdeel af Bestdderne, som modsætter sig Fredning, tilsammen kan besidde en liden Dvotadeel af hele Haugens Marketal, og Amtmanden har i Henhold hertil formænt, at naar Sameierne af en Hauge ikke kunne blive enige om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Jagten i Haugen, den Mening da bliver den gjældende, som vedtages af dem, der besidde Halvdelen af Haugens Marketal. Men ligesom dette Hensyn alene til Eiendomsbesiddelsens Omfang ei lader sig forene med den ogsaa af Amtmanden tiltraadte Hovedsætning i Paragraphen, at alle Bestdderne, uden Hensyn til Omfanget af deres Besiddelse i Haugen, skulle have lige Jagtret, saaledes har Lagthinget, der maa forudsættes noie at kjende de locale Forhold paa Derne, efter forudgaaet Prøvelse af det omhandlede Spørgsmaal, eensstemmigen erklæret sig for den i Lovforslaget optagne strengere Regel om Betingelserne

for en gyldig Vedtagelse af at nægte Udøvelsen af den i Almindelighed tilstaaede Jagtret for alle Medelere og Regjeringen har derfor ei kunnet finde sig befoiet til at fravige samme.

Der er foretaget en Redaktionsforandring af Paragraphens første Deel, da det Paafølgende udtrykkeligen viser, at Jagtretten i Fællig ogsaa skal følge med Brugten af Jorden. Af samme Grund er i §§ 6 og 10 brugt Ordet Grundbeholdning istedetfor Eierne.

ad § 2.

Man har anseet det for rigtigst, udtrykkelig at citere de Paragrapher i nærværende Udskrift, som indeholde Indskrænkninger i Jagtsfriheden tilføjes.

ad § 3.

Det har været undergivet forskellige Meninger i Lagthinget, om den Afstand tilhavs fra Fuglebjergene, inden hvilken der ei maa skydes, burde bestemmes til en halv Mil eller en Fjerdingsvei, men en overvejende Pluralitet har erklæret sig for det Første, hvilket derfor er optaget i Thingets Lovforslag, og Amtmanden har senere anbefalet dette Resultat med den Bemærkning, at det paa Havet er vanskeligt noie at beregne Afstanden med det blotte Øie, og at det, hvis man formindskede Afstanden til en Fjerdingsvei, let turde hændes, at Hensigten med Lovbestemmelsen ikke opnaaedes. Forbudet mod Skydning i Nærheden af Urer (de fra Bjergene nedstyrte Klippestykker) er motiveret derved, at Fuglene lægger i disse fine Uger, og da Fuglearten Skarven, som paa Færøerne ansees for en delicat Spise, ikke forlader dette Opholdssted hele Aaret, er Fredningstiden udstrakt til samme Tid.

Den særegne Bestemmelse om Fredningen af Nyggenasholmen har sin Grund deri, at Beboerne af Nyggenæs have en for dem ikke uvigtig Indtægt af Sulen, hvilken Fugleart alene bygger paa Nyggenasholmen, hvor den har sit Tilhold fra 25de Januar til 25de December.

ad § 4.

Meningerne i Lagthinget have været noget delte med Hensyn til denne Paragraphs første Stykke, der er vedtaget med 10 Stemmer mod